

Jan 4, 46-54: Přišel tedy opět do Kány Galilejské, kde předtím proměnil vodu ve víno. V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který byl už blízek smrti. Ježíš mu odpověděl: „Neuvidíte-li znamení a zázraky, neuvěříte.“ Královský služebník mu řekl: „Pane, pojď, než mé dítě umře!“ Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: „Tvůj syn žije.“ Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: „Včera hodinu po poledni mu přestala horečka.“ Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn je živ.“ A uvěřil on i všichni v jeho domě. – Toto druhé znamení učinil Ježíš opět v Galileji, kam přišel z Judska.

Dnes si budou děti vyprávět v nedělní škole o posledním přikázání desatera. K desateru se vztahuje jedna moc pěkná židovská legenda. Vypráví se v ní, že když Mojžíš sestupoval z hory se dvěma kamennými deskami, do kterých bylo vyryto deset přikázání, snadno je unesl, protože věřil, že jeho konání má smysl. Byly to veliké, těžké, kamenné balvany a cesta byla strmá, ale víra pomáhala Mojžíšovi kameny nést. Jakmile však Mojžíš přišel k lidem, kteří tancovali kolem zlatého telete, podle legendy slova z desek zmizela. Byly to zase jen holé kameny. Od té chvíle byly pro Mojžíše příliš těžké, aby je udržel. Ztratil smysl svého počínání. Ztratil víru. A tak desky neudržel, kameny upadly a roztříštily se.

Víra hory přenáší, s vírou zvládneme mnohé, uneseme i velmi těžká břemena. Když ztratíme víru, ztratíme i hodně životní síly. Dnešní evangelijní text je také o víře. Je to příběh o uzdravení synka jednoho vysoce postaveného státního představitele. Tento úředník přichází za Ježíšem divotvůrcem, za někým kdo umí dělat zázraky.

Ježíš mu říká důležitou větu: "**Neuvidíte-li znamení a zázraky, neuvěříte**". Ježíš kárá víru, která se opírá jen o vnější znamení a zázraky. Taková víra bez těchto opor nevydrží. Když znamení nepřicházejí, když přichází doba zkoušky a utrpení a víra nemá vnější oporu v zázracích, tehdy taková víra slábně a vytrácí se, jako slova na těch Mojžíšových kamenech.

Ježíš tou větou vyvrací představu Ježíš – divotvůrce, Ježíš – kouzelník, nebo se o to aspoň snaží. Řečeno dnešním jazykem: „**Opravdu potřebujete zázraky? Jste tak nedůvěřiví, že mi nechcete zkusit věřit bez nějaký pojistky?**“

Ten rozhovor je zároveň zkouška, dost tvrdá. Nepřekvapilo by nás, kdyby se úředník otočil na podpatku. Proč by se měl nechat urážet? Třeba proto, že miluje své dítě a věří, že Ježíš mu může pomoci. A tak naléhá, znovu prosí.

To je jedna z vlastností pravé víry – vytrvalost, nenechat se odbýt. Bojuje! Bojuje jako Jákob u potoka Jabok a s jako spousta dalších biblických hrdinů. Tluče a bude jí otevřeno. **Myslím, že Bůh chce, abychom na něho naléhali... chce, abychom s ním trochu zápasili, žádali o jeho pozornost.**

Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. Nedostal to, pro co přišel. Nevede s sebou domů Ježíše a přece věří, že jeho syn může být uzdraven. Pouhým slovem.

Vrací se. Těžko říct, co se mu honí hlavou, jestli nezačíná pochybovat. Pak potká své sluhy a zjistí, že uzdravování začalo přesně v tu hodinu, kdy se setkal s Ježíšem. Když vyšel úředník z Kafarnaum byla Ježíšova slova jen slovy. Věřil jim, ale zatím si je nemohl ověřit. Když se v půli cesty setkává se svými podřízenými, a dozvídá se, že jeho syn se uzdravuje, tak mu to dojde.

Občas zažíváme Boží mlčení. Máme pocit, že naše modlitby nebyly vyslyšeny, že Bůh je někde daleko. A pak po čase zjistíme, že věci se dějí, Bůh působí, ale my jsme to neviděli.

Ten úředník nejdřív uvěřil v pověst o Ježíši Kristu a jeho zázracích. Pak uvěřil Ježíšovým slovům. A nakonec pomohl tomu, že uvěřil celý jeho dům. **Víra není soukromou záležitostí. Naopak ovlivňuje mé okolí, a lidi s kterými se setkávám.**

Dnešní příběh by šlo shrnout do třech rad.

1. Máš-li problém, šup s tím do modlitby. Klidně si dovol na Boha naléhat, můžeš se dopustit i trochy násilí ve snaze s ním mluvit, získat jeho pozornost. Bůh to tak chce, dělá mu to radost
2. Věř, že Bůh přebírá tvé problémy „navzdory“ tomu, že zatím nevidíš výsledky. Jednej tak, jako by to už bylo. Není to přetvářka, není to život ve lži, je to způsob, kterým svou víru šlechtíme, a podporujeme její růst!
3. Zkoumej a pečlivě pozoruj, co se ti Bůh snaží říct, ať už slovy Písma, skrze jiné lidi nebo skrze Ducha svatého.

Amen